

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Broučkové a soudců JUDr. Josefa Holejšovského a JUDr. Lenky Grollové v právní věci navrhovatele **Ludvíka B.**, xxxxx o návrhu na zápis Svěřenský fond s.r.o., 5. května 794/56, Nusle, 140 00 Praha 4 do obchodního rejstříku, k odvolání navrhovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. července 2013 č.j. C 212765-RD3/MSPH, Fj. 131968/2013 – 14,

t a k t o:

Usnesení soudu prvního stupně **se p o t v r z u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozhodl shora uvedeným usnesením tak, že návrh na zápis společnosti Svěřenský fond s.r.o., 5. května 794/56, Nusle, 140 00 Praha 4, ze dne 2. července 2013 č.j. F 131968/2013 zamítl. V odůvodnění svého usnesení uvedl, že obchodní firma identifikuje podnikatele v právních vztazích jako konkrétní subjekt. V principu výlučnosti firmy je blízký princip pravdivosti. Firma nesmí být zavádějí a vzbuzovat, ať již o předmětu podnikání, činnosti, či identitě podnikatele jiné představy než je skutečnost. Při posuzování klamavosti není výlučně rozhodující jen úplné znění názvu firmy, ale je nutné přihlížet k dojmu, který vzniká u průměrného zákazníka, běžné třetí osoby. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že zvolená obchodní firma Svěřenský fond s.r.o. vzbuzuje klamavý dojem, že společnost se zabývá správou cizího majetku. Dále odkázal na to, že Svěřenský fond je soubor majetku bez právní subjektivity vyčleněný k zvláštnímu účelu, držený a spravovaný jmenovanou osobou (správce) ve prospěch obmyšleného a je typickým institutem anglosaského práva. Uvedl, že tento institut bude do českého práva začleněn v novém občanském zákoníku účinném od 1.1.2014. Dále učinil zjištění ze zakladatelské listiny společnosti sepsané dne 17.6.2013 ve formě notářského zápisu NZ 225/2013 porízeného JUDr. Jiřím Kotrlíkem, notářem v Praze, že předmětem podnikání společnosti je, „ výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona“ a dále, že má dle živnostenského rejstříku společnost ohlášeny obory živnosti volné, které ve svém rozhodnutí vypsaly dle zakladatelské listiny. V tomto případě je především podstatné, jakou činností se má dle vůle zakladatele vyjádřené v zakladatelské listině společnost zabývat, jakou činnost má zapsanou v obchodním rejstříku a je připravena jí také vykonávat. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že pro provedení zápisu výše uvedené společnosti do obchodního rejstříku nebyly splněny předpoklady vyžadované právními předpisy, když obchodní firma společnosti Svěřenský fond s.r.o. neodpovídá požadavkům ust. § 10 odst. 1 (klamavost) a návrh zamítl.

Proti usnesení soudu prvního stupně podal včas odvolání navrhovatel, ve kterém především namítal, že odmítá závěr soudu prvního stupně, neboť název firmy není zaměnitelný s firmou jiného podnikatele, jak je uvedeno v odůvodnění a dle údajů z Obchodního rejstříku žádný podnikatelský subjekt shodného nebo podobného jména neexistuje. Tudíž tato argumentace soudu prvního stupně je irelevantní. Pokud jde o závěr, že se jedná o klamavost firmy, ta je v tomto případě vyloučena jednak názvem společnosti, kde doplnění s.r.o. do názvu je všeobecně mezi veřejností známo jako zkratka pro společnost s ručením omezením, a současně je pak vyloučena současným rozšířením a přístupem k veřejným informacím ze strany běžné i odborné populace. Sdělené důvody pro zamítnutí návrhu soudem prvního stupně na zápis společnosti jsou nepoplatné v době podání předmětného návrhu, neboť na rozdíl od devadesátých let minulého století, je v současné době sdílený informací v době a čase natolik sofistikované a veřejně přístupné, že lze okamžitě identifikovat, že se jedná o podnikatelský subjekt s právní formou výše popsanou, dále lze detailně zjistit předmět podnikatelské činnosti a vzájemné vazby společníků a jednatelů společnosti, jakož i další informace. Odvolatel jako další argument pro zapsání navrhované společnosti do obchodního rejstříku uvedl, že zakládaná společnost se má v budoucnu zabývat mimo jiné právě správou majetku, movitého i nemovitého zakladatele společnosti a společností, v nichž je navrhovatel společníkem, nebo vykonává v dané společnosti rozhodující funkci ve statutárních orgánech. A tento název byl zvolen pro zřejmost funkce a účelu společnosti, který pro třetí podnikatelské osoby jasně vymezily jeho účel a nebyly pochybnosti o zastupování zakladatele ve věcech majetkových, ani pro případné změně jeho zastoupení ve statutárním orgánu společnosti. Zakládaná společnost se má mimo jiné zabývat realitní činností, správou a údržbou nemovitostí, pronájmem a půjčováním věcí movitých, poradenskou a konzultační činností apod. tedy činnostmi, které odpovídají i činnosti svěřenskému fondu, jak je chápán v anglosaském právu, a tedy odpovídajícími účely zakládané společnosti, aniž by se tato dopustila neoprávněného podnikání s ohledem na absenci souvisejících zákonů. Dále odvolatel uvedl, že nebyl při sepsání notářského zápisu JUDr. Kotrlíkem, který je v dané věci odborně vzdělaný, poučen, že by zvolený název mohl být v rozporu s občanským soudním řádem či jinými právními předpisy, nebo že se jedná o nevhodně zvolený název společnosti, i byť z jiného, než uvedeného důvodu. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud vyhověl jeho návrhu a navrhovanou společnost zapsal do obchodního rejstříku z čehož je zřejmé, že se domáhá změny rozhodnutí soudu prvního stupně.

Odvolací soud, jenž s ohledem na čl. II. bod 2 zákona č. 293/2013 Sb. postupoval dle o.s.ř. ve znění účinném do 31.12.2013 (dále jen o.s.ř.).

S ohledem na ustanovení § 775 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích a na ustanovení § 3041 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku odvolací soud posuzoval danou věc podle zákona č. 513/1991 Sb, obchodní zákoník.

Odvolací soud přezkoumal podle § 211 a násl. o.s.ř. usnesení soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Podle § 200da odst.1 občanského soudního řádu (o.s.ř.) soud provede zápis do rejstříku, jestliže údaje o skutečnostech, navržených k zápisu, byly doloženy stanovenými listinami, firma není zaměnitelná případně klamavá. Jinak návrh zamítne. Soud je tedy povinen vždy zkoumat, zda obchodní firma navržená k zápisu do obchodního rejstříku není zaměnitelná s firmou podnikatele již dříve do obchodního rejstříku zapsanou, případně není-li klamavá. To že obchodní firma nesmí být zaměnitelná s obchodní firmou jiného podnikatele nebo klamavá stanoví i obchodní zákoník v § 10 odst.1.

Odvolací soud z návrhu navrhovatele na zápis obchodní společnosti Svěřenský fond s.r.o. do obchodního rejstříku zjistil, že navrhovatel se domáhá zápisu uvedeného společnosti, a to mimo jiné zápisu předmětu podnikání - výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona. Dále se odvolací soud ztotožnil se zjištěními učiněnými soudem prvního stupně ze zakladatelské listiny společnosti sepsané dne 17.6.2013 ve formě notářského zápisu NZ 225/2013 pořízeného JUDr. Jiřím Kotlíkem, notářem v Praze, ohledně předmětu podnikání společnosti, jakož i zjištění z živnostenského rejstříku, kde má společnost ohlášený obor živnosti volné.

Odvolací soud se neztotožnil s námitkou odvolatele kterou vznesl proti usnesení soudu prvního stupně, že firma obchodní společnosti není zaměnitelná s firmou jiného podnikatele jak je dle něho uvedeno v odůvodnění, neboť tuto argumentaci v odůvodnění svého usnesení soud prvního stupně pro přijatý právní závěr neuvádí.

Pro odvolací soud je podle ust. § 211 o.s.ř. stejně jako pro soud prvního stupně rozhodující stav v době vydání usnesení ve smyslu ust. § 167 odst. 2 o.s.ř., přičemž ke dni 1.1. 2014 nabyl účinnosti. nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb., který již upravuje jako institut práva svěřenský fond, a to v hlavě II., v dílu 6., oddílu 4. §§ 1448-1474. Kde je upraven pojem svěřenského fondu, jeho vznik a jeho správa. Podle ust.. § 1450 odst. 2 zák.č. 89/2012 Sb. obč. zák. musí mít svěřenský fond vlastní označení, které musí vyjadřovat jeho účel a obsahovat slova svěřenský fond. Odvolací soud shledal, že firma kterou navrhuje navrhovatel k zápisu uvedené společnosti do obchodního rejstříku v sobě obsahuje označení jak svěřenského fondu, tedy institutu, který zná občanský zákoník, tak označení s.r.o. tedy označení obchodní korporace, na níž se vztahuje zák. č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že takto označená firma je způsobilá vzbudit ve třetích osobách klamavý dojem, že se může jednat právě o svěřenský fond ve smyslu ustanovení občanského zákoníku uvedených výše, tak o obchodní korporaci ve smyslu zák. o obchodních korporacích. Klamavost firmy podporuje i ta skutečnost, tvrzená odvolatelem, že společnost se má zabývat mimo jiné i činnostmi, které jak shledal odvolací soud odpovídají činnostem svěřenského fondu, a to ve smyslu § 1449 odst. 2 již účinného občanského zákoníku, který opravňuje svěřenský fond zřízený k soukromému účelu k investování pro dosažení zisku k rozdělení mezi zakladateli zaměstnance, společníky či jiné osoby. Odvolací soud se tedy ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že zvolená obchodní firma Svěřenský fond s.r.o. působí klamavě, což je v rozporu s ust. § 10 och.zák. a odvolání proto neshledal důvodné. Tento závěr nevyvrací ani tvrzení odvolatele o dostupnosti veškerých dalších informací ohledně společnosti s ručením omezeným v obchodním rejstříku, protože dle ust. § 200da o.s.ř. při rozhodování o zápisu společnosti s ručením omezeným do obchodního rejstříku je soud povinen zkoumat zda firma není klamavá. Pro věc je i irelevantní tvrzení, že odvolatel nebyl příslušným notářem upozorněn, že jím zvolená firma by mohla být v rozporu s právními předpisy.

Odvolací soud proto vzhledem ke všemu výše uvedenému usnesení soudu prvního stupně podle § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení soud rozhodl podle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. podle úspěchu ve věci, kdy odvolatel nemá na náhradu nákladů odvolací řízení právo, neboť nebyl se svým odvoláním úspěšný, přičemž navíc účastníkem řízení byl jen navrhovatel, který v řízení úspěšný nebyl.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soud prostřednictvím soudu prvního stupně dovolací soud dospěje k závěru, že napadané rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud se odchýlil od ustálené rozhodovací akce dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně a neb má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a §240 odst. 1 o.s.ř.).

V Praze dne 16.července 2014

JUDr. Lenka B r o u ě k o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
J. Demešová